

afgifter, indtil varerne udtages af de pågældende lagre.

Det bemærkes, at de i det følgende omhandlede afregningsregler kun skal finde anvendelse på forbrugsafgifter af indførte varer i de tilfælde, hvor disse afgifter efter forbrugsafgiftslovgivningens bestemmelser skal betales i forbindelse med indførselen. Hvis varerne efter forbrugsafgiftslovgivningen indføres af varemottageren uden afgift, således at afgiften først skal betales på et senere tidspunkt — normalt i forbindelse med afsætningen (udleveringen) her i landet — finder de i de enkelte forbrugsafgiftslove fastsatte afregnings- og kreditordninger anvendelse.

I §§ 92 og 94 foreslås som hovedregel en afregningsperiode på et kvartal og en betalingsfrist på 1 måned 20 dage for tolden samt som hovedregel en afregningsperiode på 1 måned og en betalingsfrist på 1 måned for de forbrugsafgifter, som afregnes i forbindelse med indførselen.

I det følgende skal redegøres for de hensyn, som har været afgørende ved udarbejdelsen af forslagene til de i §§ 92 og 94 indeholdte kreditregler.

I. Toldkredit.

Forslaget tilsigter dels en administrativ forenkling såvel for erhvervslivet som for toldvæsenet, dels at yde det samlede erhvervsliv en mere fordelagtig og mere ligelig adgang til kredit med tolden, end der er mulighed for at yde efter de gældende regler om kreditoplæg.

Ved kreditoplæg forstås det forhold, at fremmede toldpligtige varer efter sædvanlig toldbehandling betros en virksomhed under eget værg og til egen rådighed mod senere afvikling af toldskylden. Kreditoplægsordningen, der er ukendt i de fleste andre lande, kan i hvert fald her i landet føres tilbage til 1726. Kreditoplægsinstituttet tilsigtede tidligere dels at fritage varer, der genudføres, for told, dels at give kredit med betaling af tolden på visse varer, der sælges her i landet, indtil importøren har videregivet varerne. For reeksporten er kreditoplægene nu uden større betydning. Dette skyldes ikke mindst, at der ved toldloven af 1. februar 1959 blev åbnet mulighed for at yde handelstoldgodtgørelse for varer, der i uforandret og ubrugt stand genudføres til udlandet eller toldfrit sted i forbindelse med salg. Det kan nævnes, at toldbeløbene af varer, der i perioden 1. oktober 1966 til 30. september 1967 blev fortoldet fra kreditoplæg, udgjorde 174 mill. kr., medens toldbeløbene af de varer, der i samme periode blev reeksporteret, kun udgjorde 6,8 mill. kr. For størstedelen af denne reeksport kunne der formentlig have været ydet handels-

toldgodtgørelse, dersom kreditoplægsordningen ikke havde eksisteret.

Det er ikke alle varer, som kan tages på kreditoplæg. Kreditoplægsberettigede er kun sådanne varer, som enten er nævnt i den som bilag 2 til toldloven optagne kreditoplægsfortegnelse, eller som toldstyrelsen i medfør af toldlovens § 92, stk. 2, har indrømmet kreditoplægsret. Det er navnlig for manufakturvarer, herunder tæpper, samt spiritus, vin, kaffe, frugt og glasvarer, at der indrømmes kreditoplægsret. Toldbeløbene af varer inden for de nævnte varegrupper, som i perioden fra 1. oktober 1966 til 30. september 1967 blev fortoldet fra kreditoplæg, udgjorde tilsammen 169,4 mill. kr., medens toldbeløbene af andre varer, der i samme periode blev fortoldet fra kreditoplæg, kun udgjorde 4,6 mill. kr. Afgrænsningen af varer, der er kreditoplægsberettigede, og varer, som ikke er det, er i høj grad traditionelt bestemt — ikke mindst, fordi man i de senere år af kontrolmæssige og administrative grunde har søgt at begrænse kreditoplægenes udbredelse. Det kan næppe være tilfredsstillende for erhvervslivet som helhed, at den toldkredit, der i dag ydes gennem kreditoplægsinstituttet, kun tilfalder et begrænset antal importører, hvis ret hovedsagelig er historisk begrundet.

Varerne kan henligge på kreditoplæg, så længe de er gode og forsvarlige handelsvarer, dog kan værditoldbeskattede varer kun henligge i 1½ år tillagt tiden indtil nærmeste kvartalsafregning.

Pr. 1. oktober 1967 havde i alt 866 erhvervsvirksomheder kreditoplægsret, heraf 513 virksomheder med fuldt personligt ansvar for indehaverne og 353 selskaber med begrænset ansvar, der i henhold til toldloven skal stille sikkerhed for toldskylden. Den samlede sikkerhedsstillelse udgjorde 61,7 mill. kr.

Af administrative grunde er det mere hensigtsmæssigt at vælge kvartalet end f. eks. måneden som afregningsperiode for tolden, idet man ved kvartalsvis afregning reducerer både erhvervslivets og toldvæsenets arbejde med opgørelse og afregning. Da tolden endvidere udgør et beskedent beløb i forhold til de importerende virksomheders omsætning, er det mindre betænkeligt, at virksomhederne får fri dispositionsret over toldbeløbene i en forholdsvis lang afregningsperiode.

En kreditordning baseret på en afregningsperiode på 1 kvartal og en betalingsfrist på 1 måned 20 dage vil give samtlige importører en gennemsnitlig kredittid på ca. 3 måneder.

Heroverfor står det kredittab, som ophævelsen af kreditoplægene vil påføre kreditoplægshaverne. I